

hac faciendâ in commissionibus ipsi, sed in supplicatione. Moti tamen ex declarationibus S. Congregat. statim citandis, quibus an sit danda fides dum authentice non monstrantur, latius examinatur infra cap. 30. §. 5. per totum.

Et in terminis (licet nullum ex his Doctoribus alleger) tenet Narbona in l. 59. gloss. 1. num. 204. lib. 2. tom. 3. Recopil. ubi has sacre Congregation. Cardinal. declarationes ad litteram refert in hæc: An causarum auocationes valide sint, si Breuia Apostolica, & qua transmittuntur manu propria Pontificis subscripta non sint? Congregatio censuit, esse valida, cum sufficiat, ipsas supplicationes, super quibus Breuia conseruatur, manu Pontificis esse signatas, & iterum ibi in hæc: An causarum auocationes commissionibusque minus valde, aut contra Decretum Concilij cap. 20. session. 24. iudicari debeant, ex eo, quod Breuia Apostolica, que ad partes transmittuntur, manu propria Pontificis subscripta non sint, an verò sufficiat, ipsas supplicationes, commissiones; super quibus Breuia conseruatur manu Pape signatas, & subscriptas esse? Congregatio censuit, satisfactum esse Decreto, si ipsa supplicatio, & commissio, super qua Breue fabricatur, manu Sanctitatis sue subscripta sit, &c. Nota que super hoc abunde, & subtiliter considerauimus hac 2. part. cap. 30. §. 2. à num. 8. usque ad finem.

46 Sed supposito quod in Senatu ex ipsa commissione, & rescripto auocatio non constat de subscriptione propria manus Sanctissimi; quomodo aliter de ea docere debet impetrans, vt euitet remissionem cause per Senatum Ordinatio faciendam, ne Concilij Tridentini dispositio violetur; abunde de hoc aliisque similibus difficultatibus valde illustrantibus, & enucleantibus materiam subscriptionis (de qua in hoc cap.) tractauimus inferius hac 2. part. cap. 30. cum quinque §. §. & que omnia hic, & ibi dicta circa supplicationem subscripam comprobanda & exhibenda in Senatu, procedunt data authentica fide, & vera ac reali existentia harum duarum declarationum, de quibus à num. 44. at verò dum Senatus Regius de earum fide dubius est, & non sufficere supplicationis subscriptionem, sed debere eandem omnino interuenire in ipso rescripto contentis; inherens verbis disertis, & claris Concil. Trident. in dist. cap. causa omnes, vt latius scripsimus, & annotauimus infra cap. 30. §. 5. per totum, idcirco, que hoc cap. & dist. cap. 30. cum suis §. §. diximus de supplicatione subscribenda, comprobanda, & exhibenda in Senatu, intelligenda sunt de ipso rescripto, per cuius scripationem tantum satisfit dispositioni Trident. & ad illius subscriptionem erunt cuncta applicanda, & redacenda iuxta tenorem, & formam Tridentini.

S. VNICVS.

An litteræ annulo Piscatoris munitæ eandem vim habere dicantur, ac si propria manu Sanctissimi fuissent subscriptæ?

SVMMARIVM.

- Litteræ annulo Piscatoris munitæ habere vim subscriptionis propria manu Sanctissimi declarant Gregor. XIII. num. 1.
- Verba motus proprii Gregorij XIII. qui disponitur per annulum Piscatoris satisfieri forma subscriptionis à Trident. petita resecentur, num. 2. & num. 1.
- Commissio de iure communi legitime probatur per solum sigillum delegatis, num. 4.
- Licet ab alio sit commissio scripta, & tantum cum sigillo delegantis probatur, ibid.
- Sigilli appositio aequaliter probat, ac si commissio fuisset scripta propria manu delegantis, n. 5.
- Gregoriana constitutio tanquam restrictiuæ Decreti Conciliaris ultra causam Breuium Cameralium, de quo loquitur, ad alias commissiones, & litteras trahi nequit, num. 6.
- Motu proprio Gregorij XIII. in Hispania nunquam fuit receptus; imò ab eo humiliter supplicatum est plurimis rationibus consideratis, à num. 7.
- Commissiones annulo Piscatoris munientas non committit ipse Pape, sed alij Prelati ad id deputati supplicationes subscribunt, num. 8.
- Commissiones plurimæ simul iam expeditæ, & confectæ ab officialibus adportantur ad Sanctissimum, coram quo cum annulo custodit litteræ ipsæ sigillantur, num. 9.
- Papa vix potest habere notitiam eorum, que continentur in commissionibus annulo munientibus, tam ob multitudinem earum, quam continuas, & graues occupationes, num. 10.
- Sigilli appositio nihil operatur quando apponens non est certus, & conscius de tenore, & contentis in scriptura sigillata, num. 11.
- Papa cum nec expedierit, nec notitiam habet de tenore litterarum annulo munientiarum facillimè auari potest intentioni Trident. num. 12.
- Subscriptionem manu propria Pape non tollit obfusculum, & suspensionem fraudis, num. 13.
- Papa multitudine negotiorum impeditus, nec presumitur, nec potest expeditorum habere memoriam, num. 14.
- Obliuionem in Papa propter multiplicitatem negotiorum, etiam in expeditis soliti presumij plures decidit Rota, num. 15.
- Senatus non admittit litteras annulo Piscatoris munitas auocatorias in prima instantia, cum ex eo non sit satisfactum forma, & intentioni Trident. num. 16.
- De pluribus dubiis, ampliatiombus, & limitatiombus attingentibus commissiones subscriptas, vel subscribendas propria manu Sanctissimi, n. 17. remissiuè.
- Subscriptio ubi requiritur, & sigillum eandem vim, & probationem parè inducunt, & pari passu ambulant de iure, num. 18.
- Subscriptio, quando requiritur in alia pro forma, non suppletur per sigilli appositionem, num. 19. & seqq.

Sigillum

- Sigillum, & annulum Piscatoris idem, num. 20.
- Probatio per instrumentum, & per testes aequalè fidem regulariter facit, num. 22.
- Scripturam ad probationem altius ubi lex requirit pro forma, nihil prodest probatio per testes solos, num. 22.
- Causa requireret scripturam ad probationem quales, num. 23. remissiuè.
- Litteræ patentes ubi ad probationem specialiter pro forma requiruntur, non sufficiunt Breuia sub annulo Piscatoris clausa, licet alias aequalè vim habeant, num. 24.
- Subscriptio proprie manus Sanctissimi specialiter destinata est à Trident. ad commissionis auocatoria in prima instantia probationem, quo casu solum sigillum non sufficit, num. 25.
- Subscriptio propria manu ubi requiritur ad solemnitatem, aut remouendam suspensionem non suppletur per sigillum, num. 26.
- Sigillum non supplet subscriptionem, que requiritur pro forma, num. 27.
- Sigillum bene supplet subscriptionem, quando agitur de probando consensu, non tamen quando ad solemnitatem altius subscriptionem requiritur, n. 28.
- Sigillum supplet defectum subscriptionis, ubi agitur de solo preiudicio sigillanti; non tamen certij, quia tunc non admittitur probatio priuilegiata, num. 29.
- Subscriptio si non requiritur pro forma suppletur per subscriptionem, num. 30.
- Actum quando requirit causa cognitionem, simplex sigilli appositio commissionem non probat, n. 31.
- Concil. Trident. requirit in commissione prima instantia iusta, & argenti causa ex amen ultra subscriptionem, quo casu cessat equalitas inter sigillum, & subscriptionem, num. 32.
- Ponderatur participium (propria) quo veitur Trident. explicitum manus alienæ, num. 33.
- Princeps non videns, nec perlegens id quod sigillat, sigillum fidem nullam facit, num. 34.
- Princeps non censetur confirmare, quod postea scribitur in papryo alio à se antea sigillato, n. 35.
- In quo Innocentius sibi contrarius, & communiter reprobatu notatur, num. 36.
- Annulum Piscatoris non supplet defectum subscriptionis, cum etiam non probet quando scriptura tenor ignoratur à Domino sigilli, num. 37.
- Subscribens in scheda vacua sibi non preiudicat, eo quod non videt, nec legit postea scripta, n. 38. & num. 39.
- Quod procedit, siue in subscriptione scheda vacua, siue in ea sigillanda ex identitate rationis, num. 40.
- Summus Pontifex tenor occupationibus detentus non presumitur tenorem singularum commissionum, que coram se annulo Piscatoris muniuntur, scire, num. 41.
- De pluribus difficultatibus tangentibus subscriptionem commissionis in prima instantia, à quibus subscriptio fiat, quomodo subscriptio in Senatu probetur, an per exemplum supplicationis subscriptæ, an per relationem Iudicis Delegati, aut Notarij, & de alijs similibus singularibus vide remissiuè, num. 42.
- Senatus non admittit litteras auocatorias in prima instantia, nisi propria manu Sanctissimi sine subscripta, non autem per equipollens, cum firmuer sit seruanda forma Trident. num. 43.

X late deductis in hoc cap. in 4. exceptione, per totam à num. 14. conuenerit solet in hoc Supremo Consilio Regio, an Breuia Apostolica annulo Piscatoris munita habeant eandem vim, ac si propria manu Sanctissimi fuissent subscripta, ad effectum auocandi causas ab Ordinariis in prima instantia, ita vt ex eo satisfactum dicatur formæ Decreti Concilij Tridentini. & in dist. cap. causa omnes, in quo affirmatiuè, & expresse declarauit Summus Pontifex Gregorius XIII. super executione litterarum in forma Breuiis, prout ad litteram adducit Paulus à Piafegio in praxi Episcopali 2. part. cap. 4. sub num. 3. & habetur inter diuersa constitutiones, pag. 701. & in Bullario recent. part. 2. fol. 1120. cuius etiam meminit Hieronymus Gonzalez in regul. 8. Chancel. glossa 52. ex n. 36. Garcia de beneficijs, tom. 1. p. 6. cap. 3. à num. 7. Matchefan. de commissionibus, part. 2. cap. 1. de commission. appellation. extra Romam Curiam, cap. 6. num. 42. fol. 73.

Qui motus proprius incipit, ad Romani Pontificis prouidentiam; & ante medium sic facit; & exequi per diuersas suas in forma Breuiis, & sub annulo Piscatoris confectas litteras mandat, &c. & paulò post ibi: Nulla, & inualida, nulliusque roboris, vel momenti esse, nec attendi debere, contentum sub pratexu, quod in Decreto Concilij Tridentini, sess. 24. cap. 20. dispositum fuerit, quod causa omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, etiam si beneficiæ sint in prima instantia coram Ordinariis locorum duntaxat cognoscantur, exceptis ijs, que iuxta Canonicas sanctiones apud Sedem predictam sunt tractandæ, vel quas ex urgenti rationabilique causa iudicauerit Summus Romanus Pontifex per speciale rescriptum signaturæ sue eius manu propria subscribendum committere, aut auocare. Et inferius, ibi: Litteræ quoque in forma Breuiis annulo Piscatoris munitæ, & non minoris sunt efficacitæ, quam rescripta signaturæ Romani Pontificis eius manu propria subscripta, &c. Quæ quidem constitutio bene declarat & expresse etiam hanc equalitatem inter subscriptionem propria manu Sanctissimi, & munita annuli Piscatoris; ex hoc motu proprio Gregorij XIII. annotat licet obtinet Nicolaus Garcia de beneficio, sub dist. num. 6.

Quæ & conformis videtur iuri communi, ex quo Delegatio seu commissio rectè probatur per sigillum delegantis, id est, quando delegatio facta est per aliquam scripturam, que sit scripta manu alterius, & in ea scriptura reperitur, & est affixum sigillum illius, qui delegare potest, nam tunc licet non appareat, scriptam esse manu illius, qui habet potestatem delegandi; tamen per illum solum suum sigillum probatur delegatio. Ita tradit Angelus in l. consentaneum, prope finem, C. quomodo & quando iudex. & docuerunt Doctores & Innocentius in c. quoniam contra de probat. quos refert & sequitur Matfil. in rubr. C. de probat. n. 323. vers. Et ideo Angelus.

Et ideo appositio sigilli eandem vim habet & equaliter probat, ac si commissio fuisset subscripta propria manu committentis, vt ad id ipsum obseruauit, & multa conegit Matfil. in dicta rubrica, de probat. num. 320. vers. His expeditis, quem refert Mascardus de probat. conclus. 492. num. 2.

